

## Arrest

nr. 268 772 van 22 februari 2022  
in de zaak RvV X/ XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT  
Berckmansstraat 89  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 15 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 6 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 27 juli 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 oktober 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U, die verklaart over de Turkse nationaliteit te beschikken, verklaart geboren te zijn in X (West-Turkije). Samen met uw ouders woonde u te Izmir, maar ging u in de periode 2015-2016 studeren aan het militaire lyceum te Bursa.*

*Uw vader is een intussen gepensioneerd militair. Zijn pensioen dateert van kort na de mislukte poging tot staatsgreep in juli 2016. Hij had de rang van 1e sergeant en werkte eerst voor de NATO, nadien was hij in functie als 'protocol' ambtenaar voor de 4-sterren generaal N. S.. Uw vader bleef aanvankelijk aan het werk na de mislukte staatsgreep, maar omdat de sfeer binnen het militaire bestel helemaal kantelde en hij sowieso in aanmerking kwam voor pensioen, heeft hij dat pensioen in 2017 aangevraagd en bekomen.*

*Na de mislukte staatsgreep, eind juli 2016, werd uw school, net zoals vele andere militaire lycea, gesloten en ging u terug bij uw ouders - intussen verhuisd naar Eskisehir - wonen. Nadat uw vader kort daarna met pensioen ging, verhuisde het ganse gezin terug naar Izmir. Uw ouders vertoeven op dit moment nog steeds in Izmir. U studeerde in de tussentijd Duits, in de hoop op termijn in Duitsland te kunnen gaan studeren. Met het oog op uw buitenlandse studies vroeg u een internationaal paspoort aan.*

*In januari 2019, jullie woonden toen al in Izmir, werd uw vader opgepakt door de antiterrorisme eenheid. Hij werd eerst een week in voorhechtenis vastgehouden en werd vervolgens weer vrijgelaten. Uw vader werd immers verdacht van banden en lidmaatschap met/van de intussen verboden Gülen-beweging. De bal ging aan het rollen nadat uw vaders telefoonverkeer werd nagegaan. Blijkbaar was het verboden om vanop de militaire school te bellen via GSM of prepaidkaarten of munttelefoons. Het telefonisch contact tussen u en uw vader zou aanleiding hebben gegeven tot verdachtmakingen en een rechtszaak. De rechtszaak tegen uw vader kwam een eerste keer voor in juni 2020, maar is thans nog steeds hangende. U zegt dat hij een lange gevangenisstraf riskeert.*

*In februari 2020 was uzelf op vriendenbezoek in Ankara toen u er vernam dat een vroegere studiegenoot van u, M. F. Ü., bekentenissen had afgelegd, waarin uzelf alsook een bekende van jullie familie, nl. ene H. D., wordt vernoemd en in verband wordt gebracht met Fetullah Gülen. Nochtans zou de betreffende bekentenis dateren van 2017. Niettegenstaande werd jullie vriend H. D. opgepakt op de dag dat u vanuit Ankara terugkeerde naar Izmir.*

*U was immers bevriend met de zoon van H. D., nl. S. D.. Samen doorliepen jullie dezelfde scholen. H. werd, net zoals uw vader, ervan verdacht gebruik te hebben gemaakt van munttelefoons en prepaidkaarten, alsook zou in zijn geval de link zijn gelegd met het bezoeken van samenkomsten en gebedshuizen gelieerd met Fetullah Gülen. Hij diende eveneens voor de rechtbank te verschijnen. In het juridisch dossier van H. zou uw naam een aantal keer voorkomen als zijnde een leerling van de militaire school die tijdens zijn studies contact had met Gülenisten. Het verband tussen u en H. zou zijn gelegd omdat u in de 8e klas uw huiswerk ging maken bij H. thuis. De informatie vervat in de aanklacht zou zijn verklikt door voormelde M. F. Ü., een soort 'levenscoach' die jongeren voorbereidde op hun hogere studies en hen ook begeleidde in hun religieuze leven. Voormelde persoon verklikte anderen in ruil voor zijn eigen vrijheid. U vreest dat 'het dossier M. Ü.' de eerste klacht/rechtszaak tegen uw vader verder zal verzwaren en ook uzelf in de problemen zal brengen.*

*Op aanraden van een advocaat heeft uw familie besloten dat uzelf, na uw terugkeer uit Ankara, het land diende te verlaten. U vertrok op 5 maart 2020. Met de bus vanuit Izmir reisde u naar de luchthaven van Antalya. U had via 'TUI Fly' een vlucht naar Jamaica geboekt, met tussenlanding in Brussel. Als Turks inzittende had u voor deze reis geen visum nodig. U was in het bezit van uw Turkse nüfus én Turkse paspoort, geldig van 21 maart 2019 tot 21 maart 2024. U kwam dezelfde dag nog aan in België waar u de volgende dag op de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele stukken neer: een uittreksel uit het geboorteregister, een geboorteakte, uw nüfus en paspoort. Alsook legt u kopieën neer van een foto van u op het lyceum, van een puntenlijst en van verschillende gerechtelijke documenten aangaande de aanklacht tegen uw vader alsook een Proces-Verbaal met verklaringen van M. F. Ü. waarin uw naam ter sprake zou komen.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

Dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend. Dit om onderstaande redenen.

U baseert uw vrees voor vervolging op twee elementen: enerzijds de arrestatie van uw vader en het nakende proces tegen hem; anderzijds het verschijnen van uw naam in een Gülen-gelinkt dossier op naam van H. D..

Wat het eerste element betreft, met name de problemen die uw vader heeft gekend/ nog steeds kent wegens verdenking van lidmaatschap bij de Gülen-beweging (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6-7), wenst het CGVS op te merken dat, alhoewel deze zaak tegen uw vader op zich door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken, u op geen enkele manier heeft aangetoond dat u zelf in deze zaak en/of aanklacht wordt geïmpliceerd door uw autoriteiten. Persoonlijk blijft u helemaal buiten schot in dezer. Niettegenstaande u aangeeft dat de bal aan het rollen ging als gevolg van het telefoonverkeer dat tussen u en uw vader plaatsvond vanop het militair Lyceum te Bursa, blijkt nergens uit de door u neergelegde stukken in verband met het juridisch dossier dat tegen uw vader werd opgestart dat u, of dat uw verblijf op het militair lyceum, aan de bron lag van het onderzoek dat tegen hem als gepensioneerd militair functionaris werd gevoerd (CGVS, p. 6 en zie bespreking documenten infra). In de door u neergelegde stukken blijken zich wel lijsten te bevinden met telefoongesprekken, maar nergens wordt uw naam vermeld of kan er ook maar een link worden bespeurd met uw korte verblijf op het militaire lyceum. Wel integendeel, uit de hieronder besproken stukken blijkt oa. dat tegen de familieleden van 1e graad van uw vader - waartoe u als 'zoon van' behoort - geen enkel belastend element kon worden gevonden. Het lijkt bovendien ook zwaar bij het haar getrokken dat het enkele feit dat een oud-militair telefonisch contact zou hebben opgenomen met zijn in een lyceum/internaat verblijvende zoon dusdanig verstrekken zou hebben dat hij enkel om die reden zou worden gelinkt aan Gülen-activiteiten. Indien uw vader werkelijk van banden met de Gülen-beweging wordt beticht, zullen andere redenen hieraan ten grondslag liggen dan wel het beperkte telefoonverkeer tussen een vader en diens op internaat verblijvende zoon. Dit blijkt ook zo uit de door u neergelegde stukken, nl. dat er een grondig onderzoek naar het telefoonverkeer werd gevoerd en maar liefst 97 contacten van uw vader onder de loep werden genomen. Het is dus minstens schromelijk overdreven te stellen dat het telefoonverkeer tussen u en uw vader vanop het lyceum de oorzaak was van zijn arrestatie. Aangezien u zelf in staat was en ook kan worden verondersteld de inhoud van de door u neergelegde gerechtelijke stukken grondig na te lezen, getuigt het van weinig oprechtheid dat u de arrestatie van uw vader helemaal op uzelf wilt betrekken, terwijl dit geenszins het geval is.

U stelt zelf dat het vooral als verdacht werd aanzien dat uw vader over verschillende mobiele telefoons beschikte. Bleek echter evenzeer uit uw verklaringen dat er hiervoor een logische uitleg was: uw vader had deze GSM's aangekocht voor de verschillende gezinsleden, iets wat evenmin als verdacht moet worden aanzien in het huidige tijds klimaat waarbij haast elk gezinslid over een GSM beschikt (CGVS, p. 6 en 9). Bovendien zouden de problemen voor uw vader pas zijn begonnen toen hij met pensioen ging, nl. enige tijd na de mislukte staatsgreep en dus ruime tijd nadat de militaire lycea werden gesloten (CGVS, p. 4). Op geen enkele manier kan het CGVS enig verband bespeuren tussen uw korte schoolloopbaan op het militair lyceum en de problemen van uw vader; u maakt dit evenmin aannemelijk en brengt hiertoe geen enkele overtuigende noch concrete elementen aan. Het CGVS kan aannemen dat uw vader in verband wordt gebracht met wat de overheid als verdacht telefoonverkeer aanziet maar het is geenszins aannemelijk dat u hierbij eveneens als een verdachte wordt gepercipieerd en aldus ook (gerechtelijke) vervolging dient te vrezende. De door u voorgelegde stukken spreken dit overigens tegen (zie infra).

Bovendien blijkt ook nergens uit het vervolg van uw relaas dat u op enig moment in de problemen bent gekomen met de Turkse autoriteiten. Vanuit de militaire academie kon u zonder problemen naar het gezin terugkeren en begon u zich voor te bereiden op een buitenlandse schoolcarrière (CGVS, p. 3). Alhoewel uw vader ineens zou zijn opgepakt, bleef u buiten schot, niettegenstaande de antiterreur eenheid wel degelijk de opportuniteit had u ook aan te houden, minstens te ondervragen. U werd op geen enkel moment verontrust door uw autoriteiten, noch werd u ooit ook maar door hen geïnterpelleerd (bv. over het door u voorgehouden 'ontoelaatbare' telefoonverkeer met uw vader vanuit de school en/of het bezit van een verdachte mobiele telefoon) noch opgepakt en/of vastgehouden (CGVS, p. 9 en 11). Er is evenmin een officiële aanklacht tegen u persoonlijk geformuleerd en er is ook geen enkele concrete aanwijzing dat dit in de toekomst het geval zal zijn.

Wat het tweede asielmotief betreft, daar waar uw naam zou worden genoemd in het juridische dossier van een familievriend H. D., na verklaring, dient te worden opgemerkt u het in dezer evenmin aannemelijk maakt dat u een persoonsgerichte vrees overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag dient te koesteren.

Vooreerst is het zeer opmerkelijk dat u pas in februari 2020 weet kreeg van een juridisch dossier waarin uw naam wordt genoemd, terwijl deze zaak en dit juridisch dossier reeds dateren van 2017 (CGVS, p. 6-

7)! U kan vooreerst geenszins verklaren waarom er precies een tijdspanne van bijna 3 jaar is verlopen tussen de aanklacht en de arrestatie van H. D. en/of waarom u dan alsnog in 2020 in het vizier zou komen. Zelfs als zou er een hele tijd zijn overgegaan tussen de aanklacht tegen H. D. en het moment waarop u hiervan op de hoogte bent gekomen, dan nog moet worden vastgesteld dat die aanklacht in de tussenliggende periode nooit aanleiding heeft gegeven tot enige (juridische en/of concrete) stappen tegen u als persoon. U maakt ook nu geenszins aannemelijk dat de overheid naar u op zoek is en/of omwille van een summiere vermelding in een dossier van 2017 zinnens is om u te interpellieren en/of te arresteren. Indien de zaak dringend was, zou dit al langer zijn gebeurd en zou u niet al die tijd met rust zijn gelaten, niet in het minst omdat intussen uw vader ook was gekend en een aanklacht tegen zijn persoon had lopen waardoor u extra in de kijker kwam te staan. Indien nodig, wist men u en uw familie te vinden, getuige daarvan de inval bij jullie thuis naar aanleiding van de klacht tegen uw vader (CGVS, p. 6). Niettemin werd u met rust gelaten al die tijd.

Ter staving van de aanklacht tegen H. D. stelt u de eerste pagina van diens juridisch dossier te hebben gekregen, echter enkel de eerste pagina (CGVS, p. 8). Op basis van één pagina uit een volledig juridisch dossier kan geenszins de volledige inhoud van het dossier, evenmin de authenticiteit van de aanklacht, worden afgeleid, wel integendeel. Op de vraag waarom u enkel de eerste pagina heeft ontvangen, antwoordde u dat diens advocaat enkel die pagina kon bekomen. Indien het document vertrouwelijk zou zijn, is het evenmin logisch dat de advocaat dan toch een eerste pagina kan bekomen. Het zou eerder in de lijn der verwachtingen liggen dat de advocaat ofwel het volledige document kan bekomen, ofwel het document helemaal niet kan bekomen wegens de confidentialiteit ervan. U geeft zelf aan dat het dossier van H. D. voor u en uw familie niet toegankelijk was. Alhoewel deze stelling kan worden gevolgd, stelt zich dan de vraag hoe u aan de kopie van de versie van de advocaat geraakte. U kan hier geen concreet antwoord op formuleren, en heeft het enkel vaagweg over 'iemand' van de Gülenistische beweging ('Abi' ofwel 'broer') die als tussenpersoon zou hebben gediend om het stuk aan jullie familie te bezorgen, maar wie precies is onduidelijk en kan u niet toelichten (CGVS, p. 8).

U legt wel een stuk neer betreffende de verklaringen die M. F. Ü. zou hebben afgelegd ten aanzien van de Turkse gerechtelijke autoriteiten en die volgens u tot de arrestatie van H. D. zouden hebben geleid (stuk 4, administratief dossier CGVS). U zelf stelt dat uw naam in het door u neergelegde stuk driemaal wordt vermeld. Echter, of het effectief om u gaat is overigens niet aangetoond. Er worden geen andere identiteitsgegevens vermeld in het betreffende document, zoals bijvoorbeeld een geboortedatum of het nummer van uw nüfus çuzdani. Immers, de naam van 'B. F.' is een zeer veel voorkomende familie- en voornaam in Turkije. Een simpele zoekactie op het internet leert dat er bijzonder vele F. B.s zijn, zowel in Turkije als daarbuiten. Alhoewel in het stuk wordt gesteld dat u de zoon bent van ene T. B., is ook deze laatste naam zeer veel voorkomend, en moet in alle redelijkheid worden aangenomen dat jullie in Turkije niet de enige vader/zoon zullen zijn die over die specifieke voornamen beschikken. Zoals gezegd, er worden verder geen identiteitsgegevens vermeld betreffende de vermelde F. en T.. Ook de informatie die volgt na vermelding van de naam 'B. F.' is op zich weinig zeggend. Een eerste keer wordt volgens u naar die naam verwezen als zijnde een leerling die mee een schoolreis naar Bursa heeft bijgewoond olv. H. D., de tweede keer als zijnde iemand die school liep op de militaire school maar géén goede resultaten behaalde en een derde keer als zijnde een persoon die op school contacten had met Gülenisten en een codenaam gebruikte (CGVS, p. 7).

Uit het door u neergelegde document blijkt dat het effectief over een zgn. 'bekentenisdossier' (cfr. stuk 5 toegevoegd aan het administratieve dossier CGVS), dd. 1 augustus 2017 van ene M. F. Ü. gaat. Echter, allereerst betreft het stuk een kopie, geen origineel en evenmin een voor echt verklaarde kopie. Verder toont dit document niet aan dat u persoonlijk wordt geïdентificeerd door uw autoriteiten. De context waarin de naam van F. B. wordt genoemd is geenszins problematisch. Bovendien is het opmerkelijk dat genoemde Meneer Ü. verklaart dat hij contact had met twee studenten, ene S. en ene F., waarbij even later wordt gespecificeerd dat genoemde F. eigenlijk F. B. (zoon van T. B.) heet. Aangezien u zelf nooit heeft aangegeven enige alias, bijnaam of codenaam te hebben gebruikt in uw schoolse jaren, dringt de vraag zich op waarvan die naam komt en of u dan wel de persoon bent die in dit stuk ter sprake komt. Zelfs aangenomen dat u de bewuste F. B. bent, wordt hierin enkel gesteld dat u, samen met andere jongeren, deelnam aan een kamp. Er wordt verder vermeld dat jullie in 2014 en 2015 deelnamen aan een zomerkamp ter voorbereiding van jullie ingangsexamen voor de militaire school, en dat jullie nadien een uitstap naar het natuurschoon van de stad Bursa maakten. Verder wordt gesteld dat u slechts een 3400e plaats behaalde bij het TEOG examen, maar M. toch blij was vast te stellen dat u op gesprek kon gaan voor toelating tot het lyceum. Verdere informatie betreffende de persoon F. B. komt hierin niet aan bod. U maakt zelf niet aannemelijk dat u op basis van dergelijke vermelding - opnieuw aangenomen dat u het betreft - iets te vrezen heeft van uw overheid. De elementen waarnaar wordt verwezen dateren bovendien van 2014 en 2015 en leggen althans geen rechtstreeks verband met Gülen of diens beweging.

Hoe dan ook, opnieuw dient te worden vastgesteld dat, ondanks deze bijna 3 jaar oude klacht en de door u voorgehouden arrestatie van jullie huisvriend H. D., er op geen enkel moment enige démarche tegen u werd ondernomen en u door de Turkse politiediensten alleszins tot op heden niet werd verontrust of ondervraagd (CGVS, p. 10).

In dezelfde context werd ook gepeild naar de situatie van uw jeugdvriend S. D., de zoon van H. D., die zich eigenlijk in een even precaire situatie zou moeten bevinden als u voor zichzelf laat uitschijnen (CGVS, p. 8). U antwoordde nogal laconiek dat uw vriend S. ook beter was gevlucht. Hiermee geeft u dus expliciet aan dat S. nog in Turkije verblijft en zelf niet de noodzaak voelde om het land te ontvluchten na de arrestatie van zijn vader. Waarom u dan moest vluchten op basis van dezelfde situatie, is geheel niet duidelijk. U geeft aan dat u pas 18 jaar oud was, maar die opmerking geldt evenzeer voor S., én dat uw vriend de moed niet had om te vertrekken uit Turkije (CGVS, p. 8 en 10). Echter, mocht S. oordelen dat zijn leven in gevaar was en/of hij slachtoffer zou worden van een persoonsgerichte vervolging, zou hij zeker ook gepaste maatregelen hebben genomen, wat dus niet het geval is (geweest). U laat zelf uitschijnen dat de politie elke dag voor u aan de deur kan staan (CGVS, p. 8). Nog los van het gegeven dat dit tot op heden niet het geval blijkt te zijn, geldt die opmerking dan evenzeer of zelfs nog meer voor S., de zoon van de beklaagde H.. Dat u, die slechts in de marge in het dossier van zijn vader wordt vermeld - aangenomen dat u de bewuste 'B. F.' bent dan wel het land diende te ontvluchten, doet andermaal twifelen aan de ware aanleiding of reden om het land te verlaten. In die lijn dient ook uw volgende verklaring te worden gezien, nl. dat uw familieadvocaat besloot dat u maar beter Turkije kon verlaten (CGVS, p. 7). De vraag stelt zich of uw vertrek uit Turkije ingegeven was door een persoonlijke keuze en aldus een persoonlijke vrees, of door een beslissing van uw familie die mogelijks ook door andere overwegingen was ingegeven, mogelijks de taalstudies die u in Duitsland wenste te volgen. Opnieuw doet dit twijfels rijzen aangaande de ernst en de oprechtheid van dit onderdeel van uw vluchtrelaas.

U verklaart uitdrukkelijk dat u vreest dat de zaak H. D. de rechtszaak tegen uw vader verder kan verzwaren (CGVS, p. 7). Nochtans blijkt uw vader naar aanleiding van deze zaak en/of als gevolg van de arrestatie van H. D. evenmin te zijn opgepakt en/of ondervraagd. Eens te meer is dit een duidelijke indicatie dat de zaak H. D. weinig of geen invloed heeft op zijn rechtszaak, laat staan op uw situatie. Met andere woorden, u maakt geenszins aannemelijk dat de klacht van 2017 met de arrestatie van H. D. actueel enige invloed kan hebben op uw eigen situatie en dat u hierom zal worden geïdendeerd door uw autoriteiten.

Daarenboven wenst het CGVS toch op te merken dat u zich met het oog op een studie in het buitenland, in casu Duitsland, tot uw eigen autoriteiten in Izmir richtte voor het bekomen van een paspoort om de reis te kunnen aanvangen (CGVS, p. 5). Dit gebeurde in maart 2019, dus na de arrestatie van uw vader. Deze vaststelling wijst op een gebrek aan vrees in uw hoofde ten aanzien van diezelfde autoriteiten. Het paspoort werd u ook probleemloos toegekend wat er niet op wijst dat men zinnens was u tegen te houden het land te verlaten. Dat u een 'groen' paspoort - toegekend aan overheidspersoneel en familie - werd geweigerd, doch wel een gewoon reispaspoort kreeg uitgereikt, wijst evenmin op enige vervolging ten aanzien van u, maar mogelijks wel met het gegeven dat u vader intussen was gepensioneerd en/of in het vizier van de overheid was gekomen. Tevens stelt u ineens dat u toch angst had om u bij de douane aan te bieden, echter, het gegeven dat u dit toch deed en zonder enig probleem kon vertrekken, geeft andermaal aan dat men u geen strobreed in de weg legde en u alleszins niet als een gezocht persoon staat vermeld (CGVS, p. 11). Dat de overheid volgens u zou 'achterstaan' met hun administratie en u nog maar net meerderjarig was geworden, is een uitleg die evenmin kan voldoen in de door u geschetste context (CGVS, p. 12).

Tot slot, de door u neergelegde documenten vermogen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin te wijzigen. Uw geboorteakte, uittreksel uit het geboorteregister, nûfus en paspoort tonen uw identiteit, herkomst en reisweg aan, maar deze elementen staan hier geenszins ter discussie. De foto van u als leerling aan het militair lyceum en puntenlijst tonen hooguit aan dat u er enige tijd school liep, maar ook dit element wordt geenszins betwist.

Het bekentenisdossier (cfr. stuk 5, toegevoegd aan het administratieve dossier) of Proces-Verbaal (PV) van ene M. F. Ü. werd hierboven reeds besproken.

Het tweede en derde gerechtelijk stuk (stukken 6 en 6bis in het administratief dossier) dat u voorlegt betreft enerzijds een PV van een gehoor van uw vader T. B. dd. 20 januari 2019 door het bureau van de georganiseerde misdaad (of Antiterrorisme Bureau) te Izmir, en dit betreffende zijn banden - via telefonische contacten - met een terroristische organisatie FETO/PDY, anderzijds voorafgaand de vaststellingen door de Correctionele Rechtbank van Eskisehir dd. 18 januari 2019. Deze stukken, andermaal enkel een kopie en geen origineel of voor echt verklaard stuk, betreft de situatie van uw vader. Zoals hierboven reeds uitgebreid werd gemotiveerd, zegt dit volstrekt niets over uw persoonlijke situatie en waaruit blijkt dat u in dit verband op geen enkel moment werd verontrust door uw (politie) autoriteiten.

*Uit de bundel van verslagen (cfr. "Tutanak", stuk 7) betreffende onderzoekdaden en informatievergaring uitgevoerd door het politiecommissariaat ten laste van T. B., uw vader, blijkt hooguit dat werd vastgesteld dat uw vader telefonische contacten onderhield met 97 personen van verschillende beroepsgroepen, dat er geen link met de ASYA-bank, noch met de krant ZAMAN, noch met de applicatie BYLOCK ea. werd gedetecteerd, en dat dit evenmin het geval was voor zijn familieleden van eerste graad. Dat wil dus duidelijk zeggen dat ook aangaande u, als zoon van uw vader en dus familielid van 1e graad, duidelijk werd geconcludeerd dat er geen banden werden vastgesteld met instellingen, publicaties en applicaties van de Gülenbeweging! U blijkt dus eigenlijk via dit document helemaal uit de wind te worden gezet, er kan u niets ten laste worden gelegd, zo staat dit klaar en duidelijk vermeld in dit door u voorgelegd document.*

*De analyse van de telefooncommunicatie van uw vader, gevoerd tussen 1 januari 2013 en 29 augustus 2019 (cfr. stuk 8), sluit volledig aan bij het hierboven reeds besproken document en betreft in hoofdzaak en lijst van alle telefooncontacten die hij onderhield, niets meer en niets minder.*

*De akte van inbeschuldigingstelling betreffende uw vader (cfr. stuk 9) door de procureur dd. 4 oktober 2019, toont ook hoogstens aan dat uw vader omwille van (telefonische) contacten met verdachte personen zelf ook wordt doorverwezen naar de rechtbank op verdenking van banden met een terroristische organisatie. Opnieuw blijkt hieruit geenszins dat er enige verdachtmaking op uw persoon zou rusten en/of dit in de toekomst het geval zal zijn.*

*Tenslotte bevat het gerechtelijk dossier ook nog een document van niet-bevoegdheid van het Parket-Generaal te Izmir (cfr. stuk 10) omdat uw vader op het ogenblik van de feiten in functie was te Eskisehir, alsook een document dat attesteert dat het Parket-generaal - Bureau voor misdrijven gelinkt aan terrorisme - op 23 januari 2019 een verhoor heeft afgenomen van T. B., in aanwezigheid van zijn advocate B. G. (cfr. stuk 11). Ook de informatie vervat in voormelde stukken betwist het CGVS niet, maar omvat opnieuw geen enkele informatie aangaande de intentie van de Turkse overheid om ook u, als zijnde zijn zoon, te vervolgen omwille van zgn. banden met FETO/Gülen.*

*De door u neergelegde stukken bevatten aldus geen enkele belastende informatie wat uw persoon betreft en laten geenszins toe te concluderen dat u persoonlijk (gerechtelijk) zal worden vervolgd naar aanleiding van de aanklacht tegen uw vader en/of tegen jullie vriend H. D..*

*Gelet op bovenstaande vaststellingen kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.*

*De opmerkingen die uw advocaat na het gehoor, dd. 26 oktober 2020 via mail doorstuurde, hebben geen inhoudelijk karakter maar betreffen louter correcties mbt. de schrijfwijze van bepaalde Turkse woorden.*

*Wat de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 betreft, blijkt uit een grondig onderzoek van de informatie betreffende de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI Focus – Turkije – veiligheidssituatie van 23 april 2021, beschikbaar op de site [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_turquie\\_situation\\_securitaire\\_20210423.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_turquie_situation_securitaire_20210423.pdf) of <https://www.cgra.be/nl>) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheden en de PKK. Sinds januari 2017 vond geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan deze die aangesloten zijn bij of deel uitmaken van de PKK.*

*Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten zich naar sommige landelijke gebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers hoofdzakelijk bij de oorlogvoerende kampen vallen en dat de meeste slachtoffers tijdens de periode die de update behandelt, ambtenaren van de Turkse staat waren. Bovendien daalde het aantal slachtoffers (zowel burgers als strijders) als gevolg van de conflicten tussen de PKK en de Turkse strijdkrachten sterk vanaf 2017. Van de ongeveer 520 burgerslachtoffers in Turkije tussen de hervatting van het conflict in juli 2015 en 28 februari 2021 vielen er 37 sinds 1 januari 2020. Tussen 20 september 2020 en 28 februari 2021 vielen negen burgerslachtoffers te betreuren. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die "over het algemeen weinig intensief" worden genoemd, van de steden naar de landelijke zones vanaf de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken daalde sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt. Landelijke plaatsen in enkele provincies van het oosten en vooral van het zuidoosten van Turkije worden door de autoriteiten af en toe uitgeroepen tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten grootscheepse operaties voeren voor de heropbouw van de woningen die werden vernield tijdens de conflicten. In verband met "Operatie Lenteschild", die het Turkse leger op 20 februari 2020 in het noorden van Syrië opstartte, maakt geen enkele geraadpleegde bron melding van aanzienlijke gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije. Eind 2020 werden in het noorden van Syrië nog altijd "weinig intensieve"*

*gevechten tussen het Turkse leger en de YPG gemeld, zonder gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije.*

*Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de constante en aanzienlijke daling van het beperkte aantal zijdelingse burgerslachtoffers, die aantoonde dat de partijen van plan zijn methoden te gebruiken die burgers sparen, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK), de verplaatsing van de conflicten naar de landelijke zones, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gelet op de afwezigheid van terreuraanslagen door andere organisaties buiten de zone van het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Turkije, in het zuidoosten of elders, geen algemene situatie van willekeurig geweld en bijgevolg van blind geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bestaat. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij verwijt verweerder ook een beoordelingsfout.

Verzoeker wijst in de eerste plaats op de niet-betwiste elementen zoals het gegeven dat hij anderhalf jaar heeft school gelopen aan de militaire academie in Bursa als militair in opleiding en dat deze school na de mislukte staatsgreep in 2016 werd gesloten. Verzoeker geeft aan dat evenmin in twijfel wordt getrokken dat zijn vader als ex-militair problemen heeft gekend wegens verdenking van lidmaatschap van de Gülen-beweging en hiervoor gerechtelijk wordt vervolgd. Ook wordt erop gewezen dat verweerder geen enkel van de neergelegde stukken betwist omtrent de problemen die zijn vader en de familievriend H. D. hebben (gekend).

Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verweerder zich bij de beoordeling van de vervolgingsvrees uitsluitend gebaseerd heeft op twee elementen met name de arrestatie van zijn vader en diens proces en ten tweede op het gerechtelijk dossier van een persoon gelinkt aan de Gülen-beweging. Verzoeker stelt dat over zijn vervolgingsvrees wegens zijn loopbaan op de militaire school vlak voordat de mislukte staatsgreep plaatsvond in de bestreden beslissing met geen woord wordt gerept. Nochtans was dit voor verzoeker de voornaamste reden om uit Turkije te vluchten en om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Er wordt betoogd dat de andere twee redenen, voor verzoeker slechts aanvullende argumenten vormden waarom hij bijkomend vervolging vreest, nu het feit dat hij in opleiding was aan de militaire school gecombineerd met het in verband gebracht worden met deze andere twee elementen een bijkomend argument was om te stellen dat hij een risico loopt.

Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij net Turkije ontvlucht is omwille van het feit dat hij als cadet in opleiding was op een militaire academie die na de mislukte coup in 2016 gedwongen gesloten werd, waarna cadetten systematisch gearresteerd, opgesloten en berecht werden. Verzoeker liep, vanaf dat hij meerderjarig geworden was in september 2019, hetzelfde risico en ontvluchtte daarom Turkije in maart 2020 - voordien werd hij nog beschermd door het feit dat hij minderjarig was en er dus geen gerechtelijke procedure zou opgestart worden. Hij meent dat deze vrees duidelijk blijkt uit zijn verklaringen en wijst er evenwel op dat hem hieromtrent slechts een beperkt aantal vragen werden gesteld. Verzoeker meent dat ook dat de vaststelling dat hij niet kon aantonen dat hij zelf in de zaak van zijn vader geïnvolveerd wordt door de autoriteiten of dat er geen enig verband te bespeuren valt tussen zijn schoolloopbaan op het militair lyceum en de problemen van zijn vader, niet relevant is om de werkelijke vervolgingsvrees te beoordelen. Er wordt in het verzoekschrift verder betoogd dat deze

vervolgingsvrees bovendien niet louter hypothetisch is, maar reëel en actueel zoals uit landeninformatie blijkt. Zijn profiel als jonge ex-militair in opleiding aan een school die wegens banden met de Gülen-beweging gesloten werd, is volgens verzoeker op geen enkele manier betrokken bij de beoordeling van zijn persoonlijke vervolgingsvrees, laat staan dat verweerder in dat verband objectieve landeninformatie geraadpleegd of gehanteerd heeft ter ondersteuning van diens conclusies. Verzoeker wijst in dit verband op objectieve landeninformatie waaruit blijkt dat iedereen met een Gülen-achtergrond strafrechtelijke vervolging riskeert alsook op een overzicht van criteria om vermeende Gülen-aanhangers te vervolgen waaronder onderwijs aan een Gülen-school een criterium is. Er wordt geciteerd uit het Algemeen Ambtsbericht van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse zaken van maart 2021 alsook gewezen op een artikel van the Guardian en een rapport van OSAR "*Turquie: profil des groupes en danger*" van 19 mei 2017.

Verzoeker voert aan dat hij, net als zijn vader, aanhanger is van Gülen en diens ideologie omarmt en in hun omgeving uitdragen zoals blijkt uit zijn verklaringen.

Voorts wordt benadrukt dat verzoeker echter niet alleen risico loopt op vervolging omwille van de banden die - eventueel via zijn vader - met de Gülen-beweging vermoed kunnen worden, maar vooral omdat hij als ex-cadet in het leger vervolging riskeert. Er wordt in het verzoekschrift gesteld dat vele ex-militairen in opleiding ondertussen willekeurig gearresteerd zijn en/of strafrechtelijk vervolgd en veroordeeld zijn geweest. Hierbij wordt gewezen op verzoekers verklaringen waaruit blijkt dat hij stelde dat verschillende van zijn studiegenoten eveneens gevlucht zijn uit Turkije.

Daarnaast wordt in het verzoekschrift aangehaald dat militaire scholen bijna uitsluitend uit Gülen-aanhangers bestonden waarbij wordt benadrukt dat verzoekers school werd gesloten. Verzoeker citeert in dit verband uit twee rapporten van Noorse Landinfo. Deze landeninformatie bevestigt volgens verzoeker dat personen met een dergelijk profiel tot op vandaag een risico op vervolging lopen en dat er geen indicaties zijn dat de arrestaties ophouden of afnemen.

Ook andere landeninformatie bevestigt dat cadetten een specifiek risico op vervolging lopen, onder meer Gazeteduvar "*Why are cadets jailed for life when their commanders go free?*" van 15 januari 2020, en New York Times "*In Turkey's Failed Coup. Trainees Face the Same Stiff Punishments as Generals*" van 3 april 2021.

Het arresteren, vervolgen en opsluiten van cadetten in Turkije beroeren volgens verzoeker nog steeds de vermoederen, zoals het US Department of State in zijn recentste landenrapport inzake mensenrechtenpraktijken in Turkije getuigt.

Er wordt verder aangevoerd dat het actuele karakter van verzoekers vervolgingsvrees erin bestaat dat ook in 2021 ex-cadetten nog steeds massaal vervolgd en berecht worden omdat ze beschouwd worden als Gülenisten, zoals uitvoerig bericht in de media (The Times of India "*Turkish authorities order detention of 158 military personnel over suspected links to failed coup in 2016*" van 19 oktober 2021; Daily Sabah "*81 arrested in operations against FETÖ across Turkey*" van 22 oktober 2021 en Stockholm Center for Freedom "*Turkey orders detention of 249 people over alleged Gülen links in a week*" van 22 oktober 2021).

Deze informatie bevestigt volgens verzoeker niet alleen het risico dat hij loopt als ex-cadet, nl. arrestatie en vervolging omwille van zijn profiel, maar ook dat de kleinste band met een Gülenist, zoals bv. met zijn vader door het gebruik van zogenaamde payphones, kan volstaan om eveneens vervolging te riskeren. Verzoeker benadrukt echter nogmaals dat de voornaamste reden voor zijn vervolgingsvrees erin bestaat zelf gearresteerd te worden, enkel en alleen omdat hij militaire school heeft gevolgd en dat zijn vader eigen problemen had. Niettemin is het belangrijk te beseffen dat ook familieleden van gearresteerde personen bepaalde risico's lopen, aldus verzoeker, hoewel het grootste probleem zijn militair studentenleven betreft in een school die gedwongen gesloten is geweest vanwege banden met het Gülen-netwerk.

Verzoeker betoogt voorts dat het hierbij van groot belang is te weten dat een van de belangrijkste elementen voor zijn vlucht in maart 2020 erin bestaat dat hij een aantal maanden ervoor, tot september 2019, nog minderjarig was en eenvoudigweg nog geen vervolging hoefde te vrezen op dat moment. Pas nadat hij meerderjarig was geworden, riskeerde hij elk moment gearresteerd te worden. Dat er sprake was van enige urgentie, blijkt volgens hem uit zijn verklaringen, maar de nuance van verweerder dat deze urgentie moeilijk aangenomen kan worden omdat hij pas in 2020 vertrokken is, zonder problemen nog een paspoort heeft kunnen verkrijgen en eveneens zonder problemen het land heeft kunnen verlaten houdt op geen enkele wijze rekening met de landeninformatie over Turkije en verzoekers persoonlijke situatie. Hieromtrent wordt erop gewezen dat landeninformatie net aantoonde dat ook in 2021 nog cadetten, maar ook talloze andere verdachten, worden gearresteerd voor hun betrokkenheid bij de Gülen-beweging en de mislukte staatsgreep (zie supra) alsook daarenboven zelfs blijkt dat nu ook ex-cadetten gearresteerd worden die school liepen ten tijde van de coup poging maar nog minderjarig

waren toen en ondertussen meerderjarig zijn geworden. Zo blijken recent nog verschillende ex-cadetten gearresteerd te zijn, zoals hierboven aangetoond en ook door Turkse mediakanalen in oktober 2021 (BoldMedya "Askeri ögrencilere gece yarisi operasyonu: Bu yıl gözaltına alanların sayısı 900 'e dayandı" van 19 oktober 2021; Sözcü Gazetesi "Ankara merkezli iki FETÖ soruşturmasında 125 gözaltı kararı" van 22 oktober 2021). Verder meent verzoeker dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn verklaringen dat hij op dat moment pas net meerderjarig geworden was en dat de Turkse administratie een achterstand heeft opgelopen, waardoor het niet onaannemelijk is dat hij niet onmiddellijk, direct na zijn 18de verjaardag geconfronteerd werd met een arrestatiebevel. Zeker omdat verweerder niet onderzocht heeft wat de eventuele risico's voor verzoeker inhouden, meent hij dat het loutere feit dat hij schoolliep als cadet in een militaire academie die gedwongen gesloten werd na de mislukte coup een risico op vervolging voor hem inhield omdat hij, nadat hij meerderjarig geworden was op elk moment het voorwerp kon uitmaken van een arrestatiebevel. Bovendien meent verzoeker dat dit risico verhoogd werd door het feit dat er tegen zijn vader een proces liep vanwege diens betrokkenheid bij de Gülen-beweging én het feit dat verzoekers naam in een ander gerechtelijk 'Gülen-dossier' genoemd werd.

Er wordt in het verzoekschrift nog benadrukt dat onafhankelijke landeninformatie bevestigt dat de Turkse autoriteiten wel de wil hebben om elke Gülenist strafrechtelijk te vervolgen, maar hiertoe eenvoudigweg niet de middelen hebben.

Het gegeven dat verzoeker 'eenvoudigweg' een paspoort kon aanvragen, is volgens het verzoekschrift eveneens volgens een aannemelijke verklaring aan te tonen. Zoals verklaard, werd hem een groen paspoort - toegekend aan overheidspersoneel en familie - geweigerd vanwege het lopende onderzoek naar zijn vader, waardoor hij voor een gewoon reispaspoort op eigen naam moest appliceren, wat hij ook gedaan heeft. Omdat hij pas net 18 was geworden, was er op dat moment nog geen aanhoudingsbevel in zijn hoofde uitgevaardigd, waardoor hij alsnog zonder al te veel problemen een paspoort kon verkrijgen en het land kon verlaten. Verzoeker verwijst nogmaals naar de willekeur in de behandeling van strafzaken die het Turkse gerecht opent tegen vermeende Gülenisten en andere betrokkenen, waardoor het gelet op het grote aantal militaire studenten niet geheel onaannemelijk is dat verzoeker niet onmiddellijk na zijn 18de verjaardag op de radar kwam te staan, maar dit hoe dan ook in de toekomst riskeerde. Zoals eerder aangetoond, kon dit vanaf zijn 18de verjaardag elk moment gebeuren, aldus verzoeker.

Voorts wordt aangevoerd dat verzoeker nog een risico loopt op andere, bijkomstige hindernissen in geval van terugkeer die geaccumuleerd kunnen leiden tot vervolging of ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zo riskeert verzoeker door de samenleving als Gülenist uitgesloten te worden en het slachtoffer van stigmatisering en discriminatie te worden.

Ten slotte gaat verzoeker nog in op de motieven aangaande zijn naam in het dossier van de familievriend.

Het argument van verweerder dat de naam 'B. F.' een "zeer veel voorkomende familie- en voornaam is in Turkije" en dat "hoewel in het stuk wordt gesteld dat hij de zoon is van ene T. B., ook deze laatste naam zeer veel voorkomend is en in alle redelijkheid moet worden aangenomen dat zij in Turkije niet de enige vader/zoon zullen zijn die over die specifieke voornamen beschikken" is volgens verzoeker allesbehalve dienstig in de gegeven omstandigheden en houdt een veel te hoge bewijslast in. Er zou, gezien het voordeel van de twijfel dat aan verzoekers om internationale bescherming toegekend zou moeten worden, toch boven elke redelijke twijfel mogen aangenomen worden dat de F. B. en T. B. waarvan sprake in het document, in de gegeven omstandigheden en tegen het licht van de verklaringen en de feiten, slaan op verzoeker zelf en zijn vader. Verzoeker meent dat het van een zeer strenge beoordeling en hoge bewijslast getuigt dat verweerder meent dat er wel nog vaders en zonen zijn die zo heten.

Verzoeker wenst wat dat betreft nog te preciseren dat het feit dat hij er pas in 2020 achter gekomen is dat zijn naam genoemd werd in het juridisch dossier van H. D. niet geheel onaannemelijk is.

Verweerder vindt dit in tegendeel weinig aannemelijk omdat in dat geval enige juridische en/of concrete stappen ondernomen zouden geweest zijn tegen verzoeker en hij niet al die tijd met rust gelaten zou zijn. Andermaal moet verzoeker vaststellen dat hij op het moment van het strafonderzoek naar H. D. nog steeds minderjarig was en dat hij pas in september 2019 meerderjarig geworden is. Daarbovenop verwijst verzoeker nogmaals naar de grote achterstand die de Turkse overheid heeft opgelopen om personen die gelinkt worden aan Gülen te arresteren, wat uit hierboven geciteerde informatie blijkt en eveneens afgeleid kan worden uit het feit dat in 2021 nog steeds massaal veel personen gearresteerd worden voor hun vermeende betrokkenheid bij de mislukte coup van vijf jaar geleden. Het is dus

volgens verzoeker zowel te verklaren door het feit dat hij nog minderjarig was, als door het gebrek aan middelen waarom hij niet meteen omwille van dat dossier in de problemen is gekomen.

Verzoeker besluit dat hij voldoende aangetoond heeft dat de vrees om vervolgd te worden erin bestaat dat hij louter op basis van zijn profiel als ex-student aan de militaire academie, sinds hij meerderjarig is geworden, vervolging, arbitraire detentie en veroordeling riskeert. Verzoeker toont op basis van uitgebreide objectieve landeninformatie aan dat een louter vermoeden van het behoren tot de Gülen-beweging door associatie met een Gülenist kan volstaan om zelf als Gülenist beschouwd te worden. Daarbij is het in het bijzonder aangetoond dat familieleden specifiek gevisieerd dreigen te worden. Verzoeker loopt dus niet enkel omwille van het bestaan van een band met zijn vader die als Gülenist vervolgd wordt, of omwille van het voorkomen van zijn naam in het strafdossier van H. D. een dergelijk risico, maar vooral en hoofdzakelijk omwille van het feit dat hij nét voor de mislukte staatsgreep als minderjarige school liep aan de militaire academie en omwille van het feit dat ex-cadetten die toen minderjarig waren en nu meerderjarig geworden zijn, zoals verzoeker, omwille van die band nog steeds massaal vervolgd, berecht en opgesloten worden.

## 2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken toe:

- Uittreksel politieverlag na aankomst verzoeker in Zaventem van 6 maart 2020;
- Rijksoverheid Nederland - Algemeen Ambtsbericht Turkije, maart 2021, met verwijzing naar de weblink;
- OSAR "Turquie: profil des groupes en danger" van 19 mei 2017, met verwijzing naar de weblink;
- Landinfo, "Tyrkia: Militoerakademiene" van 4 november 2020, met verwijzing naar de weblink;
- Landinfo, "Tyrkia: Fortsatte reaksjoner mot Giilen-bevegelsen van 11 juni 2020, met verwijzing naar de weblink;
- Gazeteduvar "Why are cadets jailed for life when their commanders go free?" van 15 januari 2020, met verwijzing naar de weblink;
- New York Times "In Turkey's Failed Coup. Trainees Face the Same Stiff Punishments as Generals" van 3 april 2021, met verwijzing naar de weblink;
- NRC "Turkije beveelt arrestaties van honderden 'Gülen-aanhangers'" van 26 april 2021, met verwijzing naar de weblink;
- The Times of India "Turkish authorities order detention of 158 military personnel over suspected links to failed coup in 2016" van 19 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink;
- Daily Sabah "81 arrested in operations against FETÖ across Turkey" van 22 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink;
- Stockholm Center for Freedom "Turkey orders detention of 249 people over alleged Gülen links in a week" van 22 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink;
- BoldMedya "Askeri öğrencilere gece yarısı operasyonu: Bu yıl gözaltına alınanların sayısı 900'e dayandı" van 19 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink;
- Sözcü Gazetesi "Ankara merkezli iki FETÖ soruşturmasında 125 gözaltı kararı" van 22 oktober 2021, met verwijzing naar de weblink.

2.2.2. Op 3 februari 2022 brengt verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij waarin hij refereert aan de COI Focus "Turquie – Situation sécuritaire" van 27 oktober 2021.

2.2.3. Middels een schrijven van 18 februari 2022 vraagt verzoeker om de heropening van de debatten en legt hij de gerechtelijke uitspraak van 9 november 2021 met betrekking tot zijn vader neer dit met een vrije vertaling, met daaropvolgend op 21 februari 2022 de eensluidende vertaling ervan.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p.

95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele

omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan niet worden aangenomen.

Waar verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, wijst de Raad erop dat deze inhoudt dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

#### 2.3.4. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

Verzoeker vreest vervolging door de Turkse autoriteiten omwille van zijn problemen als "Gülenist". Hij wijst op zijn schoolloopbaan op de militaire school, die na de mislukte staatsgreep in 2016 werd gesloten, en het gegeven dat hij een ex-cadet is. Daarnaast wijst verzoeker op de arrestatie en hangende rechtszaak van zijn vader omwille van vermeende banden met de verboden Gülen-beweging alsook de vernoeming van zijn naam in een Gülen-gelinkt juridisch dossier inzake een familievriend.

De Raad stelt vast dat verweerder meent dat verzoekers vervolgingsvrees slechts steunt op twee elementen: enerzijds de arrestatie van zijn vader en het nakende proces tegen hem; anderzijds het verschijnen van zijn naam in een Gülen-gelinkt dossier op naam van H. D., een familievriend.

Uit de vragenlijst bij DVZ blijkt evenwel dat verzoeker bij de vraag naar zijn vrees bij terugkeer naar het herkomstland uitdrukkelijk aangaf dat de "eerste reden" zijn militaire schoolloopbaan is en dat de overheid na 15 juli 2016 systematisch leerlingen van militaire scholen is beginnen oppakken (Vragenlijst van 12 maart 2020, vraag 4). Ook gaf verzoeker hierbij aan dat hij Gülenist is (Vragenlijst van 12 maart 2020, vraag 3), hetgeen hij ook reeds aangaf na zijn aankomst in Zaventem, zoals blijkt uit een uittreksel toegevoegd aan het verzoekschrift.

Zoals terecht wordt aangestipt in het verzoekschrift heeft verweerder bij het onderzoek naar verzoekers beschermingsverzoek nochtans geenszins de vervolgingsvrees vermeld wegens verzoekers profiel als Gülenist en ex-cadet aan een militaire school die na de mislukte staatsgreep van 2016 werd gesloten. De Raad moet in dit verband vaststellen dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoeker school gelopen heeft aan een militaire school die werd gesloten door de regering na de mislukte staatsgreep in 2016 tijdens zijn minderjarigheid noch heeft de commissaris-generaal zich enigszins uitgesproken over verzoekers profiel als Gülenist-aanhanger.

Evenmin wordt betwist dat verzoekers vader een ex-militair is die in 2019 werd opgepakt door de antiterrorisme-eenheid wegens verdenking van banden met de verboden Gülen-beweging en wiens rechtszaak nog lopende is. Verweerder betwist ook niet de aanklacht op zich tegen H. D., de familievriend.

Verweerder heeft in de bestreden beslissing aangaande het dossier van verzoekers vader en H. D. geoordeeld dat verzoeker geen persoonsgerichte vrees aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft de problemen van zijn vader, heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat i) verzoeker op geen enkele manier heeft aangetoond dat hij zelf in deze zaak/aanklacht wordt geïmpliceerd door de autoriteiten noch aannemelijk maakt dat hij hierbij eveneens als verdachte wordt gepercipieerd; ii) niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers vader werd gearresteerd wegens hun telefoonverkeer tijdens verzoekers studies aan het militair lyceum; iii) uit het vervolg van verzoekers relaas niet blijkt dat hijzelf in de problemen is gekomen met de Turkse autoriteiten en er evenmin een officiële klacht voorligt noch enige concrete aanwijzing daartoe dat dit in de toekomst het geval zal zijn.

Wat betreft de vernoeming van verzoekers naam in het juridisch dossier van een familievriend wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat: i) deze klacht reeds drie jaar oud is en de aanklacht in de tussentijdse periode nooit aanleiding heeft gegeven tot enige juridische en/of concrete stappen ten aanzien van verzoeker en verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat deze klacht van 2017 met de arrestatie van H. D. actueel enige invloed kan hebben op zijn eigen situatie; ii) slechts de eerste pagina van diens juridisch dossier wordt neergelegd op basis waarvan geenszins de volledige inhoud en evenmin de authenticiteit van de aanklacht kunnen worden afgeleid; iii) verzoekers naam slechts driemaal wordt vermeld in een nietszeggende context waarbij wordt opgemerkt dat de voor- en familienamen van verzoeker en zijn vader zeer veel voorkomende namen zijn zodat zonder verdere identiteitsgegevens niet kan vastgesteld worden dat het effectief om verzoeker gaat; iv) een kopie van een bekennisdossier waardoor H. D. werd geïmpliceerd niet aantoont dat verzoeker persoonlijk wordt geïmpliceerd door de autoriteiten en zijn naam ook hier niet in een problematische context wordt vernoemd; v) de elementen die dateren van 2014/2015 geen rechtstreeks verband leggen met Gülen of diens beweging; vi) verzoekers jeugdvriend en de zoon van H. D. nog in Turkije verblijft.

De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing verder opgemerkt dat de vraag zich stelt of verzoekers vertrek uit Turkije ingegeven was door een persoonlijke keuze en aldus een persoonlijke vrees, of door een beslissing van zijn familie die mogelijks ook door andere overwegingen was ingegeven, mogelijks de taalstudies die verzoeker in Duitsland wenste te volgen.

Daarenboven wordt opgemerkt dat verzoeker zich met het oog op een studie in Duitsland in maart 2019, na de arrestatie van zijn vader, tot zijn eigen autoriteiten in Izmir richtte voor het bekomen van een paspoort. Er wordt aangestipt dat het paspoort probleemloos werd toegekend wat er niet op wijst dat men zinnens was verzoeker tegen te houden het land te verlaten.

Daargelaten deze vaststellingen moet de Raad benadrukken dat geenszins uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder oog heeft gehad voor verzoekers persoonlijke vervolgingsvrees wegens zijn profiel als Gülenist en ex-cadet.

In dit verband kan opgemerkt worden dat in de bestreden beslissing verzoekers verklaringen en vrees aangaande zijn profiel als Gülenist en ex-cadet op een militaire school die na de staatsgreep werd gesloten, op geen enkele manier beoordeeld en nader onderzocht werden, noch aan de hand van zijn verklaringen noch in het licht van objectieve en concrete landeninformatie.

Zo heeft verweerder nagelaten zich uit te spreken over het profiel van verzoeker als Gülenist, namelijk of verzoeker al dan niet een oprechte aanhanger is van deze intussen verboden beweging of als dusdanig wordt gepercipieerd door de Turkse autoriteiten zij het via veruitwendigde politieke opvattingen, zij het via zijn schoolloopbaan op de militaire school die in 2016 werd gesloten of zij het via medestudenten of omwille van het proces van zijn vader.

Hoewel in de bestreden beslissing meermaals wordt benadrukt dat - dit in het kader van de dossiers van zijn vader en de familievriend - verzoeker niet aantoont persoonlijk geïmpliceerd te zijn geweest noch blijkt dat hij in de problemen is gekomen met de Turkse autoriteiten, moet erop gewezen worden dat het

onderzoek van verzoekers vrees voor vervolging een toekomstgerichte beoordeling vereist. De Raad bemerkt dat overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming moet worden beoordeeld op objectieve, individuele en onpartijdige wijze en waarbij onder meer rekening moet gehouden worden met “alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast”. In casu moet het verzoek om internationale bescherming worden onderzocht en beoordeeld vanuit verzoekers vrees om vervolgd te worden op grond van een (toegeschreven) politieke overtuiging. Dit vereist in de eerste plaats een goed begrip van de huidige politieke situatie en de manier waarop de Turkse autoriteiten actueel omgaan met vermeende opposanten van het regime en in het bijzonder Gülenisten en ex-cadetten van gesloten militaire scholen evenals de risico's die familieleden van dergelijke opposanten daarbij lopen. Het is bijgevolg essentieel te beschikken over voldoende concrete objectieve landeninformatie, te meer uit de meest recente COI Focus van 27 oktober 2021 betreffende de veiligheidssituatie blijkt dat de Turkse autoriteiten sinds 2016 duizenden verdachten wegens banden met de Gülen-beweging, hebben aangehouden.

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker op geen enkel moment verontrust werd door zijn autoriteiten, noch werd geïnterpelleerd, opgepakt en/of vastgehouden. Er wordt gesteld dat er evenmin een officiële aanklacht voorligt en er ook geen enkele concrete aanwijzing is dat dit in de toekomst het geval zal zijn. De Raad moet echter vaststellen dat deze overwegingen kaderen in de beoordeling van de verzoekers vrees omwille van het dossier van zijn vader en dat niet blijkt dat verweerder een (toekomstgerichte) beoordeling heeft doorgevoerd van verzoekers vrees omwille van zijn eigen profiel als Gülenist en ex-cadet, rekening houdend met objectieve en concrete landeninformatie.

Er dient overigens aangestipt te worden dat verzoeker er meermaals op gewezen heeft dat hij in het verleden niet werd geïnterpelleerd omwille van zijn minderjarigheid, en dat hij pas sinds zijn meerderjarigheid, vanaf september 2019 een risico liep op vervolging. In de bestreden beslissing wordt benadrukt dat verzoeker in maart 2019 een paspoort heeft aangevraagd en legaal het land kon verlaten zodat verzoekers uitleg dat hij pas meerderjarig is geworden en de administratie zou achterstaan niet kan overtuigen. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker wijst op landeninformatie waaruit inderdaad blijkt dat bevestigd wordt dat destijds minderjarige cadetten wegens (voorgehouden) deelname aan de coup poging, veelal zonder stevig bewijsmateriaal, zullen vervolgd worden en dat anno 2021 nog steeds ex-cadetten vervolgd worden en dat operaties tegen verdreven cadetten die in 2016 niet konden vastgehouden worden wegens hun minderjarigheid doorgaan.

Verweerder heeft dan ook niet afdoende rekening gehouden met verzoekers uitleg dat hij minderjarig was, dit eveneens tijdens de aanvraag van zijn paspoort, en er een zekere achterstand was bij de autoriteiten te meer uit de aangebrachte informatie blijkt dat er anno 2021 nog steeds vervolgingen plaatsvinden in het kader van de staatsgreep in 2016 en meer bepaald van ex-cadetten die in 2016 minderjarig waren.

In zoverre in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekers jeugdvriend S. D., de zoon van de geïnterpelleerde familievriend H. D zich nog in Turkije bevindt, moet de Raad erop wijzen dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek dient op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Verweerder kan zich dan ook niet louter baseren op het gegeven dat verzoekers jeugdvriend niet vertrokken is uit Turkije – of op het feit dat verzoeker in het buitenland wilde studeren- om hieruit te twijfelen aan de ware aanleiding van verzoeker om het land te verlaten.

In casu moet gelet op het voorgaande vastgesteld worden dat verweerder heeft nagelaten op een objectieve en prospectieve wijze zorgvuldig te onderzoeken of verzoeker gelet op zijn profiel en individuele omstandigheden, bij terugkeer naar Turkije vervolging en/of ernstige schade riskeert.

De Raad stipt aan dat bij de beoordeling van dergelijke vrees die kan voortvloeien uit verzoekers profiel als Gülenist en ex-cadet tevens terdege rekening dient gehouden te worden met de rechtszaak tegen zijn vader – die werd opgepakt door de antiterrorisme eenheid – hetgeen een risico in hoofd van verzoeker bij terugkeer kan verhogen. In dit verband moet nog opgemerkt worden dat verzoeker ter

terechtzitting aangeeft dat zijn vader ondertussen werd veroordeeld tot een straf van zes jaar en acht maanden, zodat ook in dit opzicht zich een nader onderzoek opdringt.

Gelet op de vaststelling dat verweerder het profiel van verzoeker als ex-militair in opleiding aan een school die werd gesloten naar aanleiding van de mislukte staatsgreep van 2016 op geen enkele manier betrokken heeft bij de beoordeling van verzoekers persoonlijke vervolgingsvrees mede geacht de situatie in Turkije en de talrijke bijgevoegde stukken door verzoeker, en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent (de oprechtheid en actualiteit van) deze vrees van verzoeker.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt genoegzaam dat een nader onderzoek zich opdringt maar dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf dit onderzoek uit te voeren. Wegens het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, kan de Raad in deze stand van zaken verzoekers beschermingsverzoek niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

#### 2.3.5. Aangaande het verzoek tot heropening van de debatten

Waar verzoeker bij schrijven van 18 februari 2022 een heropening van de debatten conform artikel 772 van het Gerechtelijk Wetboek vraagt en verzoekt om de (nieuwe) neergelegde stukken in overweging te nemen, wijst de Raad erop dat uit voorgaande vaststellingen afdoende blijkt dat de bij schrijven van 18 en 21 februari 2022 neergelegde stukken in deze stand van het geding niet van dergelijk overwegend belang zijn om anders dan de vernietiging van de bestreden beslissing te doen besluiten. De bestreden beslissing dient immers vernietigd te worden gelet op de vaststelling dat verweerder het profiel van verzoeker als Gülenist en ex-cadet aan een school die werd gesloten naar aanleiding van de mislukte staatsgreep van 2016 op geen enkele manier betrokken heeft bij de beoordeling van verzoekers persoonlijke vervolgingsvrees en de Raad hiertoe in de onmogelijkheid verkeert.

Evenwel dient herhaald te worden dat bij de beoordeling van verzoekers persoonlijke vrees die kan voortvloeien uit zijn eigen profiel ook rekening moet gehouden worden met het profiel van zijn vader. Ter terechtzitting werd reeds aangegeven dat verzoekers vader ondertussen veroordeeld is zodat de Raad, met of zonder de inoverwegingname van de neergelegde stukken op 18 februari 2022 en 21 februari 2022, niet anders kan besluiten dan dat zich hieromtrent een nader onderzoek opdringt.

De door verzoeker na de sluiting der debatten op 14 februari 2022 bijgebrachte stukken met betrekking tot de veroordeling van zijn vader, dit bij schrijven van 18 en 21 februari 2022, worden om bovenstaande redenen niet in aanmerking genomen.

Het verzoek tot heropening van de debatten wordt derhalve verworpen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

Het verzoek tot heropening van de debatten wordt verworpen.

##### **Artikel 2**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 oktober 2021 wordt vernietigd.

### **Artikel 3**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU